

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 21. Ostendit se Christus verum Deum in patientia qua pertulit alapam sibi à milite inflictam in domo Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

tam fortis, quia erant sepulchri, in quo
 100m. 11. Nullo est redemptio, & imperator salutis eam
 44. Et fuit abire, & iumenta sic ut Domini
 Marc. 11. eorum non contradicerent: salute & adda
 27. tunc mulis & brachia tantorum multum in
 in unico verbo Sicut in ordine ad asci-
 pulos, ut illos non tangant, & illos qui
 veniebant vinculis armati, quibus teligantur
 non minus tuo te potuisses verbo vinculis
 eximere. Poterant aduolare caelites integris
 legionibus ut manus tibi dissoluerent &
 27. 13. vincula dirumperent: Dirupisse vincula
 coram: sed non aga. Domine, cum eam
 noltra ruina principium fuerit soluto
 manum, dum eas adam ad fructum exten-
 deret veritum prado sacrilegus Inuito
 Domino. Permutate ligati ut latronem, qua-
 teus his vinculis solvantur illa, quibus
 17. 12. homo ligatus detinetur: Funibus peccatorum
 Ps. 106. 11. Comprehenditur impius: omnesque possimus
 tibi decantare: Dirupisse vincula mea, vincula
 eorum dirupit. Porro iam intelligo Domi-
 ne, quod te nolint Pontifices esse liberum:
 quia liber illo arguis ut hypocritas & la-
 tuones, eorum prohibes viuas, reprehendis
 impietates, flagellum componis quo caedas
 eos temploque exturbes: non te liberum
 appetunt: sed hoc me non facit, quod licet
 ligatus funibus contractus, tamen Non est
 17. 13. abbreviata manus Domini ut Saluare nequeat:
 iam vidimus quod enim etiam ligatum vin-
 cula detinere non poterint quo minus
 Malchum curaret antemque quam abtule-
 rat ei Petrus, suo loco restitueret. Mane
 Domine sic ligatus, etenim ita nobis modo
 conuenit ut ligeris, nec vincula illa noltra
 suspendent beneficia redemptionis.
 17. 21. Osendit se Christus verum Deum in
 patientia qua pertulit alapam sibi milite
 infligam in domo Pontifici.
 17. 13. Christum igitur ligatum, ut dictum est, ex
 chorto eduxerunt, & Adduxerunt ad
 Caipham. Heu hortum Gethsemani, iam totam
 tuam perdis palchritudinem, dum a te Chri-
 stus auellitur. Florem habebas de quo vaticin-
 atus erat Ilaias: Egreduetur virga de radice Jesse
 17. 13. Et flos de radice eius ascendet, fructus suauissi-
 mus, fontem qui proprium suum poterat
 dare sanguinem, hoc modo dilectio te
 euenque tibi deprelatur. Porro Domine
 extrahant te homines de Paradiso
 violenta, cum eadem manu illos eiecerit An-
 gelus de Paradiso, Ille Cherubim sigil ad
 ostium horti tibi gladio suo feroc occurrat:
 Framen suscitare super pastorem: etenim Dicitur
 Ambrosius & Rupertus aion, gladium illum
 ignitum quem Deus ibi statuit non nisi peras
 signare purgatorij, quod necesse est ut transe-
 rit: nemo etenim caelum purgandas ingre-
 ditur. Cum ipsa natura esset immunda, qua-
 vis part colaret fuissent mundi, transire tamen
 non poterat: gladius hic detinuit Dicitur
 Abraham, ceterosque Patres antiquos ne eum
 Paradisum intrarent, antequam Christus mo-
 reretur, ob infectionem & macula naturalem,
 non personalem. Occurrit igitur tibi Domine
 gladius hic: Framen suscitare super pastorem
 Tota deuoluitur modo pena in te, quam
 natura debet, & absoluit ego, & haurie se-
 lum ut purgatorium nisi personis, qui
 adduxerunt eum vinculum ad Caipham.
 Magno igitur festini gaudio concurrebant
 milites & ministri Christum adducere
 captiuum. Pertransierunt cum illo domum
 Annæ, ut in hoc illi gratificarentur eoque
 hoc spectaculo recrearent deinde produxerunt
 illum in domum Caipha. Diuise sunt he-
 duz domus, quamuis nonnulli dubitent: quia
 fuit in eadem fuisse domum sed permagna
 cum diversis habitaculis in quibus habitabant
 sacer & gener: verumtamen extra contone-
 nam est fuisse distinctas locisq; distinctas
 sitatas. In hoc completur figura antequam
 fuit sacrificium, prae figuratum moris Chri-
 sti: etenim praecepit Deus ut primo duceretur
 ad Moysen quatenus eam diligenter inspicere
 verum esset digna aptaque sacrificio: de deinde
 Eleazaro summo sacerdoti, ut de eius ageret
 sacrificio. Ita Christus Dominus noster ante
 quam tempus accederet sacrificij, quod de se pro-
 offerret in ara crucis, accedit primò ad do-
 mum Annæ, & deinde ad xdes Caiphae
 summi sacerdotis: Cum esset Pontifex summus
 Hic totum conuenerat Concilium Christum
 exspectans. Ut oblatas fuit summo Pontifici
 & coram toto constitutus Concilio, cum illo
 nullum aduersus Christum processum iuris
 uulset, nec informationem aliquam, qua

11. coram populo capturam eius iustificarent,
 12. ut innotesceret informationem, auctoritati
 13. suae, quaeque consili & multitudini, Pon-
 14. tificem interrogavit illum de discipulis suis,
 15. quoniam exiit de populo qui sequebatur
 16. eum, atque de doctrina quam praedicabat.
 17. His duobus elicitur conabatur eum esse Ro-
 18. mani Imperij Deique traditorem: etenim
 19. haec crimina sunt ceteris enormiora, quae
 20. dicuntur: *Crimen lese Maiestatis Divinae, &*
 21. *crimen lese maiestatis Benedicti Deum & Regem.*
 22. Haec duo crimina Christo imponunt, quod
 23. Dei cuiusque legis esset proditor: quia novas
 24. praedictas leges novamque cudebat doctri-
 25. nam, quae de causa puniri merebatur a populo
 26. Iudaeorum Dei eiusque S. Legis protectore.
 27. Deinde quod traditor esset Romani Imperij,
 28. cum se Regem extolleret, tantam populi
 29. multitudinem & discipulos sibi concilians, ob
 30. quam culpam a gentilibus erat condemnan-
 31. dus, idcirco percontatur de discipulis eius
 32. & doctrina, praecipiens illi forma iudica ut
 33. declararet, cur tanta illum populi turba seque-
 34. retur, & quoniam essent, hinc innitebatur quod
 35. illum sic quadam sequeretur quingue
 36. milia hominum, quando miraculum patravit
 37. & quaeque panibus, & alias loca deferentur
 38. ab hominibus illum secuturis, deinde solem-
 39. nem illum accepisset applausum quo die
 40. Palmarum fuerat receptus in Ierusalem: &
 41. nae praetendebatur, declarante Christo disci-
 42. pulos suos tuoque assecular, illum accusare ut
 43. hominem mala laborantem suspitione, sedi-
 44. ciosam Regique affectatorem. Similiter de
 45. doctrina requirunt, ut exponente illo praecipua
 46. eius principia possent illum calumnia i ut
 47. legi Moysi doctorem oppositum, quam a
 48. Deo acceperant: ut autem illum de ambobus
 49. condemnarent, responsum eius expectabant,
 50. utros a manum habentes cauteitate cen-
 51. sere, & notarium qui ad eorum scriberet
 52. bene placitum.
 53. Verum parum profuit haec diligentia, quia
 54. beatus Christus respondit: *Ego palam locutus sum*
 55. *in synagoga & in templo, quae dicuntur ego Ad interro-*
 56. *gationem de discipulis suis non respondi:*
 57. *quia illum omnes sciebant, & quia*
 58. *percontaret sic canente David: Considerabam*
 59. *ad extram & videbam, ex non erat qui cognosce-*

11. *ret me, perijt fuga à me.* Nullus addidit lateri
 12. meo dextro comes, qui me defenderet cau-
 13. samque meam assumeret advocatus, solus
 14. additus: etenim omnes terga mihi verterunt, &
 15. quasi me nunquam agnovissent, omni subsidio
 16. destituerunt: *perijt fuga à me.* q. d. id quod in
 17. more habemus: mihi non est fugiendum, &
 18. hoc egregis Christus terminis explicavit.
 19. *perijt fuga à me,* in meis manibus fuga perijt,
 20. deinde non inveni qui curam susciperet mihi
 21. vitam conquendi: & non est qui requirat
 22. animam meam, non est qui prodeat mei desen-
 23. sor. Ad questionem de doctrina, respondet.
 24. Ego palam locutus sum, in templo, locis
 25. publicis & diebus Paschae solemnioribus:
 26. nunquam lucem euitavi, imo in ipsa dixi:
 27. *Ego sum lux mundi:* sicut enim sol se totum
 28. manifestat mundo lucidus ubiqueque transit,
 29. ita Christus doctrinam suam publicè & manifestè
 30. mundum illuminabat: unde sicut omnia
 31. ad mala reses sunt lucis Solis eiusque calo-
 32. ris vigor ad ipsa metalla quae in terra, i certis
 33. bus producuntur, nec opus est Soli calorem
 34. suum lucemque asserere, sed ad illud provo-
 35. care quod de ipso omnia tellabuntur quae sunt
 36. in terra, imo quid dicitur sine stellae & luna in
 37. caelo consistentes: ita Christus doctrinam
 38. suam ad eos remittit qui illum doctorem
 39. audierunt: quia Pater illum approbavit, &
 40. Spiritus S. & Angeli, & elementa, quia haec
 41. omnia Christo obtemperant ad doctrinam
 42. eius confirmationem, nec ipsos excipio
 43. daemones, qui illum superiorem sibi fateban-
 44. tur, virtutem eius sentientes, ex potestate
 45. quae illos de corporibus, quae possederant,
 46. ei crebat.
 47. Haec verba vera erant, multumque Chri-
 48. sti probant innocentiam, dixit autem illa
 49. eum auctoritate quadam & efficacia: quia
 50. in eo quod spectabat modum loquendi, &
 51. amplius honorem Patris sui & doctrinam,
 52. nunquam vel atomum de sua perdidit au-
 53. thoritatem: illud advertebantibus ministris qui
 54. aderant auctoritatem illam & maiestatem
 55. quae questionibus respondebatur Pontificis
 56. cuiquam eorum visa est libertas invidiosa,
 57. viti capiti suaeque sic proximi condemna-
 58. tionis: quocirca manum sustulit sacrilegam,
 59. Diciturque quae eius faciei albam infregit.
 60. III. **Cur sec-**
 sic eum interrogans: *Sic respondet Pontifex*
 61. *batis intelligitur ratio quae ministrum hunc*
 62. *mo*

no alapa
impege-
rit.

monit impudentem ad facinus adeo execra-
bile. Notauit auerſum vultum quo Pontifex
& praesentes Christi responſum exceperant,
quodque ex eo quasi conuicti fuissent, ligis
quibuldam praesentibus contemptum quo
illum dedignabantur, nescientes illi respon-
dere, nec iuuen te quo replicarent. Et autem
vilit animum Christi in eo quod dicit
credidit se posse Pontifici gratulari eiusque
comibus si factum hunc ut ipse iudicabat
Christi reprimere & humiliare, quocirca
colaphum illi impexit in haec verba: sic
respondes Pontifici. Haec verba eo modo sunt
declatanda, quo illa D. Petri, dum Christus
illi pedes lauit: dum enim maiestas in illam
& celsitudinem Dei carnis in Christo suis
propoliam pedibus quos iam lauire tentabat,
illud percutit in haec verba prorumpit:
IOAN. 13. 7. Tu mihi lauas pedes? Sicut enim in verbis illis
tota vis erat in illo Tu, & in illo Mihi, nam
in illo Tu, Deum capimus inexplicabilem
& in illo Mihi, intellegimus quod cum
nihil esset, non esset cur in ipsum inten-
deret.
Eadem regulam peruersus hic responderet
minister: cum tu sis quies & talis ut necesse
fuerit, binos armate populos gentilem, &
Iudaicum ad te capiendum, cum sis homo
adeo flagitiosus, & utique populo declaratus
inimicus, tanta sic te ponas auctoritate rum-
menque libertate tanto Pontifici, qui in
terris locum supplet Dei? Sicine facie ad
faciem effrons tanta loqueris libertate? Itaque
itinere incedendo contrario D. Petri, extulit
quantum potuit Pontificem, & depreſit Sal-
uatorem, atque libertatem quam responderat,
esaggerauit. Sine dubio Christus hic ostendit
se verum Deum, tantam tantam potentiam ferens
iniuriam Diuino suo vultui, illatam. n. Chry-
sostom, asserit hunc ministrum Pontificis qui
Christi maxillam percussit fuisse Malchum
cui ante rescessum restituerat aurem. O virum
ingratissimum! celebrant scriptores prophani
neguitiam Populi tribuni, quem cum Cicero
defendisset contra Patricium, ipse idem post-
modum Ciceronem interfecit quem habuerat
ante defensorem. Lactantius adstruit quod
de ingratis iam alapam hanc Christo infligendam praedi-
xerat Sybilla Erithraea cuius sententiam
dictumque refert d. Augustin. Dabunt Deo
Alexand. alapa manibus inestis. d. Ephr. m ait: Serui
omnes cum liberi efficiuntur, accipiunt alapa-
m, ut mortali libertate possint, ac ipse cum
omnium liberator inuigile alapa caeditur. Ita
huic consuetudinis confirmantur veritate
danti libertatem seruo alapa quam recipiat,
ut scribit Iulianus: In consuetudine
inuisa rapinaria, quondam dari solita, quae
aboleretur. Et hoc quod in seruis liber-
tatione mancipium recipiebat in signum con-
secutae libertatis, recepit Christus verus
liberator, ac si verus fuisset seruus. Inter
loquitur diuus Chrysostomus: Exhorreſcit
colorem, contremiscat terra de Christi patientia
& serui impudentia: quia serui temeritas contra
dominum quem obligabat et offenderet quod
dominus esse caeli & terra, in patientia
fufferet hanc iniuriam, omnes stupore petent
ceccaturas.
Notauit d. Hieronym. quod dum Pontifex
Ananias coram toto concilio precepit ut
Paulo colaphum infringi: Principi autem
Sacerdotum Ananias precepit aduersus
percutere os eius: quod cum factum esset,
conuersus ad eum Paulus sic ait: Percutit te
Deus pariter deulans, & tu solens iudex
secundum legem. Et contra legem huius
percutit d. Paulum sic alloquitur d. Hieronymus.
Vbi est illa patientia Saluatoris, qui equi quae
dicitur ad ultimum nos aperuit os suum
cleuenter loquitur verberanti. Si male locutus sum,
argue me de malo: si autem bene, quae me laedit
Non Apostolo detrahimus, sed gloriam Domini
fradicamus, qui in carne passus, curam nostram
superas & fragilitatem, ut faciam illud quod
commemoratur. Alexander cruetus multa mala
mihi ostendit, vultus illi Dominus in illa die laetit
Iudex, quasi dicat non hunc profecto castrum et
Apostoli derogem honori, sed quo declarum
& praedicem Christi gloriam, qui tantam
tulit patientia iniuriam illam vultui: non
infecta nuno campu grauisissimam: qua non
omnibus data est sed nec quidem ita pericula
ut Paulo, tanta probatio patientiae. Quam
toto consensu inuicta est hae Saluatori igno-
minia, & omnes tacerunt suorum cum hinc
tuo confirmarunt. Solus Christus summa
respondet humilitate: si quidem male locutus
fuissem, iustum fuisset ut me conuinceret, &
hoc tui fuerat muneri, officium allaturae
Fiscalis debitaque forma accusare & potius
probaſtes me male locutum, ad Iudicem sic
p. 1.

IOAN. 13. 7.

In c. 18,
1600.

IV.

Quis
fuerit iste
seruus.

VALER.

MAX.

Lib. 5. c. 3

de ingratis

et contra
Appian.

Alexand.

I. De i. p. tenia in turri Babel: uer- tendia.

datat enim perire teus subiret: porro si hinc loquens sum etc. me peccatis? Et quomodo miratus esset & alteram perbere colaphis: mirum non idcirco omisit correptionem: sicut corripuit petrum autem Malcho praefectum: nam faciendo & dicendo vulnere curant & corripuit vulnerantem. Fuit autem hoc quod hic permittitur, contra rationem ipsa ostendit, tantam non punire amentiam, quae aduersus Christum praesale- nitur. Contra Christum malis odiosque tabescebant illi iudices, ut inuicem hanc dissimularint, quam per se ipsi misit eorum irrogabat tribunal: sicut o excedendam adeo obigen- tes impudentiam.

§. 22. Praeterea opus fuit quod conuenire non potuerint testimonia testium contra Christum productorum; quam quod Deus lingua eorum considerit, qui Turrim Babel erigere conabantur.

Enstebant illi temporis iactantiam velle Christum capere in verbis suis, unde eorum cogunt concilium sibi mutuo collo- cuti, quidam agerent, & conuenerunt opti- mum fore medium falsos subornare testes qui aperte conuenirent, ut crimina obijcerent illi grammata, utque ipsi illum suo de his testimoniis conuincantibus, materiam cau- samque haberent cum morti tradendi suffi- cientem. Haec scribunt euang. illis, quamuis formam taceant qua testes adornant, sed se intelligunt promissis corruptos fuisse & mendaces, quae tanta fuerunt, ut illis multi se emulserint falsos testes, multaque contra Christum testimonia falso protulerint: sed erat omnia sibi contradicentia, ita ut in sub- stantia dictorum sibi mutuo repugnarent. Et ita narrat D. Lucas: *Conuenientia testimonia non erant quia non conueniebant sibi in delicto, nec in tempore, nec in loco. Fuitque tanta inconuenientia inter testes, ut singuli eorum voluerint suam tantummodo dictum ceteri veridicum. Ordinem hic notamus excellentem, quo non potuerunt vilo modo inter se con- uenire, quia nulla via poterat inquam contra Christum inueniri probatio in materia peccati- potentiam suam ostendit Deus quando super-*

ham illam dei nunt fabricam quam homines in mundi principio aggressi sunt, Turrim illam erigendo babilonicam cum intentione illam promouendi, usque ad sidera: sed quam Deus opus hoc impeditur, confundens linguas eorum eo modo ut alter alterum non intelligeret, permittit tamen ut vel parum turris haec in altum assurgeret: sed illa quam testes illi falsiloqui a phariseis empti, voluit erigere, multo perior est priorique quod quidem hac voluerint ipsi Deo bellum inferre & quidem satis crudele, conati probare eum fuisse peccatorem: idcirco statim egit Deus ut eorum sic confunderet Idioma, ut non poruerint lapidem vnum alteri connectere, id est vnum testimonium alteri, quocirca non opus fuit ut Christus responderet, cum illi ipsi propriam testatorem perfidiam in ferendis testimonijs male conuenientes, atque per hoc pro ipsius Christi respondentes innocen- tia. Hic implet illud Christi verbum quod eis dixit: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Etenim potuerit numquam argumentum in forma Christo proponere, quo ipsum constrin- gerent ad responsum, Vah peridos, attendite quid ante vos annos de vobis dixerit David hoc opus Dei magnificans: *Dixit Deus, quam terribilia sunt opera tua Domine, in multitudine virtutum tua mentiantur tibi inimici tui. O quam diuina sunt haec opera, proprijs ipsos con- uincere testimonijs, & ipsi ipsi bonitatis & innocentiae Christi clarissima producere argumenta, quibus illi possent intelligere ipsum verum esse Messiam sed cum tanta vidissent in Christo opera veri Messiae non cogitant nisi mendacia, non atten- dunt verum mortuos de tumulo reuocauerit, & aduersus eum subornata quae sunt falsaque testimonia.*

Audite haec omnia concilij Praeses Caiphas multumque torquetur ex testium aperta dissonantia, & tranquillitate quam Christus vni praeferebat, nec non grauer confusus quia nihil illis proficiebat eorum quae molie- bantur: duo tandem venudati ut falsa dice- rent protulerunt in medium atque eo modo inter se conspirarunt ut esse possent testes concites eiuilem Domini sententiae, unde ambo testati sunt: *Non audistimus eum dicentem: possum destruere templum hoc. Et post resurrectionem recurretes, ut per sententiam de-*

Ion. 2, 16.

Ps. 65, 3.

M. A. U. r. c.